דגל מחנה אפרים — קרח

ויקח קרח לבאר הגמרא כל מחלוקת שהוא לשם שמים סופו להתקיים וכו': כי ידוע הוא כי אש ומים ממחלוקותן נעשה בחי' שמים וזהו שמים מאש ומים כדאיתא בזו"הק פרשה תרומה ע"ש וידוע כי בחי' ברית נקרא שלום כמו הנני נותן לו את בריתי שלום ועליו קיים העולם כדאיתא כל העולם כולו עומד על עמוד אחד וצדיק שמו שהוא בחי' יסוד וברית שהוא שלום ומחלוקת שמאי והלל היה ג"כ משני בחי' הללו וזהו סופו להתקיים היינו כי סופו של שמים נקרא בחי' ברית הוא בחי' שלום שעליו העולם קיים וזה י"ל הפירוש בגמרא כל מחלוקת שהוא לשם שמים היינו שיתקן שם הנקרא שמים ובבחי' שמים יש בחי' בסופו הנקרא שלום וממילא הוא מתקיים והמש"י:

הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אות' כרגע: יש להעיר בזה שכאן נאמר הבדלו ולהלן נאמר הרומו מתוך העדה: וי"ל לפענ"ד כי זה גלוי שכל העולם כולו עומד על עמוד אחד וצדיק שמו כמובא לעיל ומהו בחי' צדיק כי הוא מקשר ומייחד כל העולמות לקב"ה וב"ש וממשיך לכולם חיות אלוהות וזהו שתרגום אונקלוס דאחיד בשמיא ובארעא היינו שעושה אחדות בין השמים שמים לה' ובין הארץ אשר נתן לבני האדם לעובדה ולשומרה וע"י הצדיק נעשה התקשרות ואחדות גמור ביניהם וזהו דאחיד בשמיא ובארעא ובזה יש לבאר ענין רבה בב"ח שאמר לדידי חזי לי היכא דנשקי ארעא ורקיעא בהדדי היינו כנ"ל ע"י הצדיק יש להם נשיקה וקירוב ואחדות ביניהם וכבר נתבאר זה לעיל בדרוש ארוך והני מילי כשהעולם הם מקושרים לצדיק אז הוא יכול לקשר כל העולם לקב"ה ואם לאו ויש ראיה לזה מן הפסוק מפני הרעה נאסף הצדיק והלא הצדיק הוא במדריגה יותר גדולה במיתתו מן בחייו כדאיתא גדולים צדיקי' במיתתם יותר מבחייהם וזהו נאסף לשון הוספה אך האמת הוא לצדיק יש הוספה ותוספת רוח במותו רק להעולם היא רעה ח"ו שאין להם התקשרות בגשמיות עמו וזה גלוי כי מחלוקת קרח היה על אהרן בשביל הכהונה כי הוא היה מבקש להיות כה"ג ושבטו כהנים ורצה להכחיש מעשה בראשית כי אהרן היה מצד החסד ולו נאה להיות כה"ג שהוא מסטרא דחסד אבל הוא היה מצד הגבורה ומדתו היה להיות בחי' לוי נתונים לבני אהרן היינו שיכנעו לפניו למען יכללו הגבורות בחסדים והוא רצה להפך המדריגות וזהו שאיתא בזוה"ק ויבדל בין האור ובין החושך בין קרח ובין אהרן וזה היה ע"י יום שלישי שהוא בחי' משה ע"ש בזו"הק באריכות וזהו כל מחלוקת שאינה לש"ש כגון מחלוקת קרח ועדתו היינו שביקש לסתור כהונת אהרן שהוא החסד ונבואת מרע"ה שהיא המכריע וכולל אש ומים שהוא בחי' שמים כנ"ל ומחלוקותו היה לסתור זה וזהו שלא לשם שמים והבן: וזה י"ל הטעם שאמר כאן הבדלו לשון הבדלה כמו ויבדל האמור במעשה בראשית פי' כשיבדיל את החסד והת"ת הכופים את הגבורות אזי להבות אש הנבורות ח"ו יכלה את כולם כי אין איש חסיד ואין איש צדיק מפואר וכשראה משה ואהרן זה ויפלו על פניהם כמו ענין נפילת אפיים: ויאמרו וכו' האיש אחד יחטא היינו כשהאיש הזה רוצה לחסור ולסלק אחד היינו אחדות המתאחד בין חסד וגבורה וממילא יסולק דאחיד בשמיא וארעא וחלילה אז יהיה קצף על כל העדה מתגבורת הדינים לכן אמר הקב"ה לאהרן ולמשה שלא רצו להבדל מתוך העדה אדרבא קרבו עצמיכם למדריגתם התחתונה וכן עשו והתקרבו עצמן עם העולם כולו ונעשה יחוד מתתא לעילא ע"י משה ואהרן ונמתקו הגבורות הקשים על ידיהם והקליפות כולם נפלו שהם מצד הדין אבל להלן היה מחלוקת ותלונות כל ישראל עליהם אתם המיתם את עם ה' לכן אמר הרומו למדריגתכם הגדולה כמו הוספה הנ"ל שלא יהיה התקשרות להעדה עמהם כמו רומה על השמים אלהים שהוא לשון הסתלקות לעילא ואז ואכלה אותם וכו' ח"ו לכן נפלו שם ג"כ על פניהם בסוד נפילת אפיים כנ"ל להוריד עצמם למדריגות התחתונות להעלותן ומחמת חלישת כוחי לא יכולתי להאריך ולפרש וה' יאיר עיני בתורתו תורת אמת:

או יאמר לבאר זה ע"ד הפסוק נער הייתי וכו' ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה: לחם היינו כתפלת יעקב אבינו ע"ה ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש: לחם לאכול דייקא ובגד ללבוש דייקא לחם דמהימנותא ולא דבר אחר כמו ששמעתי בזה מן אא"ז זללה"ה דמי שמת ואין לו בן אינו יכול למיעל לפרגודא דלעילא: ואפילו מי שיש לו בן רק שאינו נוהג עצמו כשורה או שיש לו כמה חסרונות הוא ג"כ חסרון לאביו כהאי עובדא בזוהר בבר ליואי ע"ש: אבל להיפוך אם הבן הוא צדיק בשלימות המדות ואינו נחסר לו כלום הוי עליה ג"כ לאביו וזהו זרע אותיות עזר וזהו אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה היינו דאתי ג"כ מעילא לתתא השפעה ושמחה לבן ואם לאו ח"ו הוא נאסף במקומו ואינו משפיע לתתא להבן כיון שאין הבן מעורר השפעה מתתא לעילא ואין להם התקשרות יחד וזהו מפני הרעה נאסף הצדיק דלכאורה קשה מאי מפני הרעה שאין יכול לבוא בשביל הצדיק המגין ולכך הוא נאסף כדי שיבוא ח"ו הרעה הא גדולים צדיקי' במיתתן יותר וכו' כנ"ל אבל הענין הוא שנאסף ונסתלק לעילא ואין להם התחברות עמו כנ"ל ויש מקום להעניש וכמאמר הרב מפולנאה ע"ה כמה פעמים שזהו פירוש ר"א אומר משחרב בהמ"ק דיו לעולם להשתמש בשתי אותיות שנאמר כל הנשמה תהלל יה היינו שלא יהיה להם התחברות עם המון עם כי סכנה הוא אבל צריך לעשות תחבולות וזהו על ואת יתפלל כל חסיד אליך וכו' רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו והנה אהרן היה מדת חסד שהיה משפיע חסד ממדת כהן ולוים היו מסטרא דגבורה ולכך אמר השם למשה נתונים נתונים המה לו וכו' היינו שיתחברו לחסד וימתקו הדינים בע"כ כמו ומלאך רע בע"כ יענה אמן וידוע השי"ת הוא מחדש בכל יום מעשה בראשית ובמעשה בראשית נאמר ויבדל אלהים בין המים אשר מתחת לרקי' וכו' וקרח היה מכחיש במעשה בראשית כתרגומו ואתפליג כדאיתא בזוה"ק דבעי למעבד חלופא והוא שאמר הקב"ה למשה הרומו מתוך העדה דהעדה שהיו להם עדיין חיבור עם משה ולא אתפלגו רק היה מלינים על משה ואהרן אתם המיתם את עם ה' לכן אמר הקב"ה למשה ואהרן הרומו מתוך העדה לעילא כנ"ל שלא יהיה התקשרות עמהם ואז ואכלה אותם כרגע: אבל בעדת קרח עצמו שכבר התפלגו ועשו הבדלה כמ"ש בזוה"ק דבעי למיעבד חלופא לכן אמר הש"י הבדלו וכו' לשון עבר ר"ל כבר אתפרשו ואתפלגו ועשו הבדלה לכן אכלה אותם כרג': והוא שרימז הש"י למשה כמו שבטש בו ורימז לו במה שאמר הרף ממני ואשמידם אף כאן רימז לו כן והזכיר לו לשון הבדלה ודוק בזה כי הדברים אינם כסדרן יפה וחסר הרבה והמשכיל יבין:

וי"ל רמז לפענ"ד בענין כ"ד מתנות כהונה הכתוב בפ' דהנה כ"ד ראשי אברים יש באדם נגד כ"ד צירופי אדנ"י כדאיתא בס"י ארבע אבנים בונים עשרים וארבע בתים רק בשם הוי"ה אינו כ"א י"ב צירופים מטעם ששני אותיות שוים יש בו כידוע זה לי"א וזהו אדני שפתי תפתח ר"ל שמתפלל שהדיבור היוצא ממנו הן בתפלה הן בד"ת יהיה מקושט בכ"ד קשוטים דהיינו כ"ד ראשי אברים יהיו מקושטים שהם נגד כ"ד צירופי שם אדנ"י וממילא יקשט כל הגוף ויהיה כל עצמותי תאמרנה ה' וכו' וזהו והיה מחניך קדוש היינו בהתקדש כ"ד ראשי אבריו ממילא יתקדש כל רמ"א אבריו ותהיה

תפלתו זכה וצלולה ויהיה דבוק בהש"י כנאמר ישא ה' פניו אליך וכו' ואם לאו ח"ו ושב מאחריך שלא יהיה עמך פנים בפנים וזהו אינו יכול להיות כ"א שירגיל עצמו מנעוריו לגרוע ממנו תאות הגשמיות תאוות אכילה יתירה ושינה ותאוות משגל כ"א מה שהיא מן ההכרח ואז אפשר לו להיות הכ"ד ראשי אבריו קודש וממילא יתקדש כל רמ"ח אבריו כנ"ל כל עצמותי תאמרנה וכו' ויוכל לעבוד השם ב"ה בדביקו' גדול כמו ששמעתי מן אא"ז זללה"ה מצוה גוררת מצוה לשון דביקות והתחברות לשון בצוותא חדא וזהו פי' מצוה דביקות להש"י פעם אחת גוררת מצוה היינו יותר דביקות ואז נמשך עליו שמן משחת קודש וזהו אשרי איש בעודו איש היינו מנעוריו לא הלך בעצת רשעים וזהו ג"כ מפני שיבה תקום היינו קודם השיבה רק מנעוריו תקום והדרת פני זקן היינו שתוכל להדר ולהתפאר פני זקן ולומר אשרי ילדותינו שלא ביישה את זקנותינו בנזכר במ"א והנה אהרן היה כה"ג משוח בשמן משחת קודש והיינו שקידש כ"ד אבריו עד שנתקדשו כל רמ"ח אבריו בזה וזהו שנתנו לו כ"ד מתנות כהונה כנ"ל והיינו כשמן הטוב על הראש היינו על ראשי אברים יורד על הזקן זקן אהרן שיורד ע"פ מדותיו כנ"ל שדיבק עצמו לחכמה וידוע בשם אא"ז זללה"ה שאמ' בשם ספר ברית מנוחה שחכמה נקראת קברות התאווה והיינו כי מי שמדבק עצמו בחכמה אזי ממילא בטילין ממנו כל התאות גשמיות ולזה זכה לכ"ד מתנות כהונה והבן:

איש אחד יחטא ועל כל העדה תקצוף י"ל בזה כמו שפירש"י על בוקר ויודע ה' וכו' כשם שא"א להפך מן בוקר לערב וכו' כן יש לומר הפי' בזה איש אחד יחטא לשון חסרון כמו קולע אל השערה ולא יחטיא היינו כמו שזה א"א לאיש לחסר איזה דבר מבריאות העולם ולהפוך אותו אחד שנאמר ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד כן א"א ג"כ ועל כל העדה יקצוף כי כל בריאות העולם לא נברא אלא בשביל ישראל וכשיהיה ח"ו קצף וכלה על כל ישראל ממילא יהיה בטל בריאות העולם והבן:

וישב אהרן אל משה והמגפה נעצרה ולכאורה קשה הא לא אמר לו כלום כששב אליו ואמאי הוא תולה בחזרת אהרן אל משה עצירת המגפה ורש"י ז"ל תירץ זה ע"ש ולי נראה לפענ"ד בדרך רמז כי ידוע דאיתא בכוונות לעצור המגפה ולבטלה ע"י שם מה"ש שהוא במילואו מספר מות ונמתק ע"י אלופו ש"ע ונעשה ואמת ע"ש והוא שמרמז וישב אהרן אל משה היינו זה השם ע"י זה והמגפה נעצרה והבן:

עבודת מתנה אתן את כהונתכם והזר הקרב יומת י"ל בזה בדרך רמז ע"פ דאיתא בש"ס העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים וזהו אם שגורה תפלתי בפי יודע אני שהוא מקובל ואם לאו היינו שלא נשלח דבורים בפיו האיך להתפלל רק הוא עצמו קובע לו תפלה אז יודע אני שהוא מטורף והיינו שאין תפלתו תחנונים והנה מטורף הוא כולל ב' עניינים או החולה ר"ל או התפלה היא מעורבת ומטורפת ואינה תפלה זכה וזי"ל הרמז בפסוק עבודת מתנה אתן את כהונתכם היינו העבודה והתפלה שלכם אני אתן לכם בתורת מתנה שתהיה שגורה בפיכם ולכן והזר הקרב יומת פי' לא יוכל להתקרב הסמא"ל שהוא אל זר לא לחולה ולא לתפלה כי יהיה התפלה שגורה ומקובלת אמן והבן:

ואני נתתי לך את משמר' תרומתי איתא בש"ס בשתי תרומו' הכתוב מדבר אחת תרומה טהורה ואחת תרומה טמאה ואמר רחמנא שלך תהיה להסיק תחת תבשילך ע"כ והנה י"ל לפענ"ד רמז בזה ע"פ הידוע מהזוה"ק אית יראה ואית יראה את יראת ה' והוא אוצרו של הקב"ה ששם הקב"ה מניח כל אוצרותיו דהיינו כל המדות מאירין בה ומשפיעין בה והיא יראת האמת שלא ע"מ לקבל פרס אלא בגין דאיהו רב ושליט עיקרא ושרשא דכל עלמין וכבר הא מילת' אמירה בשם אא"ז זללה"ה כי יראה ואהבה הם ממלאים כל העולמו' מא"ס עד אין תכלית ולית דבר פנוי מהם עד שבאים חלילה למדריגת תחתונים ליראה ואהבה שאינם טובים חלילה וחס ומי שמדבק עצמו ליראת האמת אזי בטלי' ממנו כל היראות תחתונים ושפלים והעוונו' כי מלכותו בכל משלה והוא אבן דמחת לצלמא והות טור רב היינו חכמה שנקרא הר' וזהו ראשית חכמה יראת ה' וזהו ירא את ה' בני ומלך ועם שונים אל תתערב ר"ל שירא את ה' ומלך בגין דאיהו מלך אשר מלכותו בכל משלה ועם שונים היינו אותם המשנים את יראת ה' ליראת חיצונית אל תתערב עמהם רק שתהיה יראתך יראה פנימיות ועיקריות בגין דאיהו רב ושליט וכו' כנ"ל והיא הנקרא יראה טהורה כי היא טהורה ונקתה ונזרעה זרע אמת ולשון טהור הוא כמו טהור יומא והיינו שמסלקת ודוחה כל יראות הרעות ואיתא בזוה"ק משל לשתי אחיות כשהטהרה נבדקת הטמאה נידחת ונופלת למטה:

ברית מלח עולם. דהנה כשיש צדיק בעולם במעשיו ובמחשבתו הזכה הוא משבר ומבטל תאוות זרות מן העולם וזהו שמרמז ברית היינו הצדיק הוא בחי' מלח לעולם כמו מלח ממתק את הבשר שלא יסריח וסרחון הוא מסטרא אחרא כן הצדיק הוא בחי' מלח לתקן סרחון העולם לבטלו כמו תאות רשעים תאבד והבן:

אני חלקך ונחלתך בתוך בני ושראל ותרגומו מתנן די יהבית לך אינון אחסנתך וכו' ע"ש ונקדים לבאר הפסוק ועבדתם עבודת מתנה את כהונתכם ע"ד אם שגורה תפלתי בפי יודע אני שהוא מקובל שגורה מלשון שגר לו דורון והיינו אם ניתנה לו התפלה במתנה ר"ל שיוכל להתפלל כי כשאינו יכול להתפלל היא מחמת מסכים המבדילים וכן כל החולשת ר"ל הוא מחמת קליפות וכשניתן לו התפלה במתנה שיוכל להתפלל בלי שום מעכב ומניחין אותו ליכנס בהיכל המלך מלכו ש"ע אזי נבטלין כל הקליפות וכל המסכים המבדילים ואזי נתרפא כל החולשות ר"ל וזה י"ל ועבדתם בטעם אתנחתא כתיב היינו עבודה שבלב זו תפלה: עבודת מתנה אתן את כהונתכם היינו שיהיה ניתן לכם במתנה השירות שלכם ומהו המתנה זהו העבודה ומהו העבודה זהו המתנה שיותן לו שיוכל לעבוד במתנות כהונה כי כ"ד הם נגד כ"ד קישוטי כלה ובכל מתנה היה מקשט השכינה בקישוט א' כדי לייחדה כידוע אהרן היה סוד שושבינא דמטרוניתא וכל מגמתו היה עבור השכינה כביכול וזה היה המתנה שלו שהיה יכול לעבוד עבודתו בהשתדלות השכינה כביכול ע"ד שכר מצוה מצוה היינו זהו השכר של המצוה עצמה שזכה לעשות מצוה וכן הוא ג"כ בענין המתנות כהונה ע"ד כל המביא דורון לת"ח כאלו הקריב ביכורים וסוד ביכורים הוא גדול מאוד שמרמז בעולמות עליונים כדאיתא בזו"הק וכשמגיע לעולמות התחתונים בהתפשטות משורש דלעילא נקרא מתנה ובשורשו הוא בחי' ביכורים בסודות המרומזים בו וזהו עבודת מתנה היינו זה יהיה עבודה שלכם המתנה שניתן לכם כנ"ל בשורשם הוא כאלו הקריב ביכורים כנ"ל: וזה י"ל אני חלקך: אני היא השכינה והיינו משום שאני חלקך כנ"ל שהיה אהרן שושבינא דמטרוניתא ולכך נחלתך בתוך בני ישראל כתרגומו מתנן די יהבית לך אינון אחסנתך היינו לכך יהיבת לך מתנות שהם כ"ד נגד כ"ד צירופי אדנ"י והם כ"ד קישוטי כלה שרצונך לקשט השכינה ניתן לך הכ"ד מתנות כהונה שהם ממש כ"ד קישוטי כלה כנ"ל והמש"י: